

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dziewięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że osoby prowadzące dochodzenie nie posiadały mandatu do prowadzenia czynności dochodzeniowych w przedmiocie domniemanego naruszenia przez stronę skarżącą art. 17 lub art. 11 regulaminu pracowniczego bądź też do prowadzenia czynności dochodzeniowych w zakresie wiadomości e-mail strony skarżącej z dnia 5 marca 2014 r. oraz, że dochodzenie administracyjne było pozbawione podstawy prawnej. FRA naruszyła tym samym art. 86 ust. 2 regulaminu pracowniczego i art. 2 ust. 1 decyzji zarządu 2013/01.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że wszczęcie dochodzenia administracyjnego nie było oparte na uzasadnionym podejrzeniu popełnienia przewinienia dyscyplinarnego wynikającego z dowodów *prima facie*.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że niepoinformowanie strony skarżącej o wszczęciu dochodzenia administracyjnego i nieprzekazanie jej związanych z nim decyzji, w sytuacji, gdy o nie się zwrócił, są niezgodne z prawem.
4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że dochodzenie oraz postępowanie przeddyscyplinarne było przewlekłe i prowadzone przez nieracjonalnie długi okres.
5. Zarzut piąty dotyczący tego, że decyzja o zamknięciu dochodzenia nie została uzasadniona i nie była zgodna z art. 3 załącznika IX do regulaminu pracowniczego.
6. Zarzut szósty dotyczący tego, że sprawozdanie z dochodzenia zawierało naruszenie prawa i oczywisty błąd w ocenie.
7. Zarzut siódmy dotyczący naruszenia poufności.
8. Zarzut ósmy dotyczący naruszenia art. 4 ust. 1 lit. a) i art. 5 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 45/2001 ⁽¹⁾.
9. Zarzut dziewiąty dotyczący naruszenia obowiązku staranności, braku obiektywizmu i bezstronności oraz nadużycia władzy.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz. U. 2001 L 8, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 29 października 2019 r. – Basaglia/Komisja

(Sprawa T-727/19)

(2019/C 432/76)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Giorgio Basaglia (Medioln, Włochy) (przedstawiciel: adwokat G. Balossi)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Skarżący wnosi do Sądu o:

stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 4 września 2019 r. C(2019) 6474 final na podstawie art. 4 przepisów wprowadzających do rozporządzenia (WE) nr 1049/2001.

Zarzuty i główne argumenty

Przedmiotem niniejszej skargi jest decyzja Komisji odmawiająca udzielenia skarżącemu wnioskowanego przezeń dostępu do określonych dokumentów dotyczących projektów współfinansowanych przez Wspólnotę, będących przedmiotem postępowania toczącego się przed Procura della Repubblica presso il Tribunale di Milano (prokuraturą przy sądzie w Mediolanie, Włochy).

Na poparcie skargi skarżący podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący jednostronnego ograniczenia zakresu zastosowania pierwotnego wniosku i braku przesłanek. W tym względzie skarżący podnosi, że:
 - w niniejszym przypadku nie istnieją żadne nadzwyczajne okoliczności, które uzasadniałyby ograniczenie prawa dostępu do wnioskowanych dokumentów, a tym samym prawa jednostki do obrony w postępowaniu karnym wszczętym przeciwko niej w państwie członkowskim;
 - nakład pracy związany ze sporządzeniem kopii wnioskowanych dokumentów nie jest nieproporcjonalny w stosunku do wskazanego interesu;
 - orzecznictwo przytoczone w zaskarżonej decyzji nie jest istotne dla sprawy;
 - w decyzji tej nie wyważono w prawidłowy sposób interesów stron.
2. Zarzut drugi dotyczący ochrony prywatności i integralności jednostki. W tym zakresie skarżący twierdzi, że:
 - w decyzji nie wyważono w prawidłowy sposób interesów stron;
 - w decyzji błędnie uznano, że nie istnieje nadrzędny interes publiczny w ujawnieniu objętych wnioskiem danych;
 - przedstawione wnioski są proporcjonalne do podlegających ochronie interesów.
3. Zarzut trzeci dotyczący ochrony interesów gospodarczych osoby fizycznej lub prawnej. W tym względzie skarżący podnosi, że:
 - w zaskarżonej decyzji nie uwzględniono okoliczności, że wnioskowane dokumenty dotyczą projektów wspólnotowych realizowanych dawno temu i już kończonych, wobec czego prawo do ochrony interesów gospodarczych ulega siłą rzeczy osłabieniu;
 - w decyzji nie wyważono w prawidłowy sposób interesów stron.
4. Zarzut czwarty dotyczący braku interesu publicznego.
 - W tym względzie skarżący podnosi, że w zaskarżonej decyzji błędnie uznano, że ustalenie stanu faktycznego w toczącym się w państwie członkowskim postępowaniu karnym nie stanowi oczywistego interesu publicznego.

Skarga wniesiona w dniu 29 października 2019 r. – Zhejiang Sunflower Light Energy Science & Technology i Sunowe Solar/Komisja

(Sprawa T-733/19)

(2019/C 432/77)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Zhejiang Sunflower Light Energy Science & Technology LTD (Shaoxing, Chiny), Sunowe Solar GmbH (Norymbergia, Niemcy) (przedstawiciele: Y. Melin, adwokat, i D. Arnold, Solicitor)

Strona pozwana: Komisja Europejska